

ORMAN KADASTROSU ÇIKMAZI

Doç. Dr. Kadir ERDİN
İ.Ü. Orman Fakültesi
Orman İnşaatı, Jeodezi ve
Fotogrametri Anabilim Dalı

GİRİŞ

Orman kadastrosu, genel kadastrodan yalnızca kapsam açısından ayrıcalıklığa sahip olmakla ayrı tutulurken, uygulamanın özü kadastro tanımı içinde yer almaktadır. Orman kadastrounda ölçülüp plana bağlanacak taşınmaz orman alanı, adına mülkiyet belgesi düzenlenecek taraf ise genel olarak devlettir. İlk adımda orman kadastrosu, genel kadastro nun yalın bir uygulaması biçiminde değerlendirilebilir. Ancak genel kadastro uygulama sonuçlarının bireylerce güvence altında tutulmasına karşın, orman kadastro sonuçlarının devletin ilgili kurumlarının denetimine verilmiş olması, belirlenen mülkiyet sınırlarının politik etkinliklere açık olma niteliğini gündeme getirmektedir. Toplumun özellikle orman sınırları ve yakın çevresinde yaşayanların, çok yönlü gereksinimleri orman alanlarından karşılanma olanağı ve siyasal iktidarların bu konudaki esnek tutumları, yeni yasal düzenlemeleri gündeme getirmiştir. Her yeni yasa değişikliği sonucu, sil baştan niteliğe kavuşan orman kadastrosu içinden çıkılmaz bir konuma ulaşmıştır. Ulaşılan bu noktada orman kadastro uygulayıcısı ormancı teknik eleman, sürdürdüğü çalışmaların çıkmazını bildiği halde çalışmalarını özveri içinde sürdürmektedir. Öz biçimde bir tanımlamayla orman kadastrosu, genel kadastro nun "bittiği gün başlar" niteliğine karşın "bitmeden başlar" niteliğine sahiptir. Bugüne kadar böylece gelen orman kadastrosu çalışmalarının kalıcı olmayışı nedenleri ormancı teknik elemana yüklenirken, gerçek nedenleri oluşturan politik yaklaşımlar göz ardı edilmiştir.

1- Orman Kadastro suna İlk Yaklaşım

Bilindiği gibi ülkemizde ilk genel kadastro çalışmaları Osmanlı devrinde 1873 yılında başlamıştır (ÖZEN, 1971). Orman alanlarına yönelik kadastro ise bu tarihten 4 yıl önce, yani 1869'da çıkarılan "Orman Nizamnamesi"yle ele alınmıştır. Bu tarihlerde yapılması düşünülen çalışmalar "Orman Tahdidi" olarak tanımlanmıştır (AKYAMAÇ, 1943) Ancak sözü edilen nizamnamede ilgili hükümlerin yer almasına karşın, o zamanlar orman tahdidi ile ilgili uygulamaya geçilmediği izlenmektedir. Genel olarak Osmanlı devrinde orman alanları herkesin, istediği biçimde yararlanabileceği alanlar olarak değerlendirilmiştir.

2- 1937 Yılı ve 3116 Sayılı Yasa Evresi

Orman sınırlarının ölçülmesi esaslı bir şekilde ilk kez 18.2.1937 tarihli ve 3116 sayılı yasa ile alınmıştır. Sözü edilen yasanın "Devlet Ormanları" başlıklı ikinci kısmının birinci faslı "Ormanların Sınırlandırılması" konusuna ayrılmıştır. Aynı kanunun birinci kısım dördüncü faslında "Ormanların Kadastro su", beşinci kısım birinci faslında da hususi

ormanların sınırlama ve harita işlerine ait genel hükümler yer almaktadır. Yine aynı kanunda orman tahdidini yapacak komisyonlar, tahdidin hukuki ve teknik işleriyle ilgili uygulama esasları, bitirme süresi, diğer idari konular yer almıştır (ERDİN, 1978). Aynı yasa ile ilgili talimatname (1940 tarihli, Orman Tahdit ve Tescil Talimatnamesi")nin 61. maddesinde ölçme işlerinin hem pusula ile, hem de gonyometrik poligonlama şeklinde yapılmasını emretmektedir. Daha sonra söz konusu talimatnamede yapılan değişikliklerle (23.5.1949 tarihli Orman Tahdit ve Tescil Yönetmeliği) ölçmeleri, nokta aşırı alet kullanılmak suretiyle pusula ile poligonlama şekline dönüştürülmüştür.

Yasanın uygulanmasına hızla başlanılmış ve oluşturulan orman tahdit komisyonlarıncı orman sınırları belirlenmeye, ölçülmeye başlanmıştır. Uygulamayı yönlendiren talimatnamelerin sözü edilen bölümlerinden de anlaşılacağı gibi, amaç orman sınırlarının hızla ölçülüp plana bağlanmasıdır. Ancak günün koşullarının zorladığı ölçme yönteminin sadece hız açısından dikkate alınıp duyarlılığının gözardı edilmesi daha sonraki yıllarda önemli çıkmazları oluşturmuştur. Uygulama aşamasında arazide, orman sınırlarının ve sınır noktalarının tanımlandığı "tahdit tutanakları" sorunun yaklaşık çözümünde yardımcı olduysa da, zamanla önemini yitirmiştir.

3116 sayılı yasanın uygulanmasına devam edilirken, sorunun boyutları kavranmaya başlanmış ve 10 yıl içerisinde bitirilmesi planlanan çalışmaların çok gerisinde kaldığı, özellikle özel ormanların sınırlandırılmasında güçlüklerle karşılaşıldığı ve orman alanlarına yönelik gereksinimin orman sınırlarını zorladığı izlenince, 1945 yılında 4785 sayılı yasa ile tüm orman alanlarının devletleştirildiği belirtilmiştir. Aslında frenleyici etkinliği düşünülerek çıkarılan yasanın daha sonra, daha büyük kargaşalara neden olacağı izlenecektir. Zira orman içi, kenarı ve çevresinde yaşayan halkın giderek artması toprağa bağlı yaşamın gereksinimleri yeni yasal değişiklikleri gündeme getirecek ve böyle genel anlamda kamulaştırmanın orman kadastro suna yeni sorunlar getireceği izlenecektir. Nitekim 1953 yılına kadar sürdürülen orman tahdidi çalışmalarıyla 3.831.235 hektar ormanın sınırlandırılması yapılmışsa da, ölçülen, plana bağlanan orman sınır noktalarının yapılması başlanılmamış, sonuçlar ancak kağıt üzerinde kalmıştır. Bu arada orman köyleri olarak tanımlanan "orman içi ve orman sınırına 5 km. uzaklıktaki köyler" 3444 sayılı yasa ile "orman içi ve orman sınırına 10 km uzaklıktaki köyler" olarak genişletilince, ormanlardan yararlanan kesimin boyutu daha da büyütülmüştür.

3- 1956 Yılı ve 6831 Sayılı Yasa Evresi

3116 sayılı yasanın uygulanmasıyla sürdürülen orman tahdidi çalışmaları her ne kadar kağıt üzerinde epey yol katedildiğini göstermişse de, uygulayıcıların yaptıkları işlerin kalıcı olmadığı doğrultusundaki kanıları ve deneyimleri, uygulamanın yavaşlamasına ve hatta durdurulması gereğini ortaya koymuştur. Ölçülüp, plana bağlanıldığı sanılan orman sınırlarının büyük bir bölümü yok olmuş, orman sınırları içinde yeni kültür alanları oluşmuştur. Ormanlık kuruluşunun bu noktada yapması gereken orman sınırları içerisinde yaşanan bu olayları yasal organlara götürmek olmuş ve yargı organları bu tür dava dosyaları ile dolmuş taşmıştır. Zamanın siyasal iktidarı sorunun çözümü için "maki tefrik komisyonları" oluşturarak, orman sınırları içinde kaldığı halde maki formasyonuna sahip yerlerin orman sınırları dışına çıkarılmasına karar vermiş ve aynı kuruluşun bir başka birimi yeni orman sınırları oluşturmuştur.

Bütün bunların sonucu yeni bir yasal değişikliği gerekli kılmıştır. Bu gereğin sonucu 1956 yılında 31.8.1956 tarih ve 6831 sayılı yasa uygulamaya konulmuştur. Aslında söz konusu yasa kapsamında ve ona bağlı talimatnamelerde orman tahdidi ile ölçme tekniği açısından, önemli bir yenilik bulunmamaktadır. Ancak daha önce belirttiğimiz bazı orman alanlarının (makilik) orman sayılmayacağı hükmünü getirmiştir. Orman tahdidi açısından farklı uygulama olanağı getirmeyen yasa, uygulayıcıları rahatlatmamış, aksine işlerin sürüncemede kalmasını hazırlamıştır. Öyle ki, uzunca bir zaman orman tahdidi çalışmaları tamamen durmuştur. (Tablo 1)

Çalışmaların zamanın yönetimince tamamen durdurulmasının asıl nedeni sanırız, 1945 yılında 4785 sayılı yasa ile otomatikman devletleştirilen yerlerden bazılarının iadesi için 1950 yılında çıkarılan 5658 sayılı yasanın uygulanması sonucu oluşan kargaşa ve yargı organlarındaki dava yığındır. Orman kadastrosu çalışması artık geriye bakmaya çekilir olmuş, zira geride, oluşturduğu orman sınırlarından bir eser kalmamıştır.

Orman kadastro komisyonu uygulama aşamasında çok yönlü değerlendirme yapmak zorunda kalmış, kadastro (tahdit) komisyonu öncelikle orman sınır noktası olarak ölçeceği noktayı kararlaştırmak için, bütün teknik ve yasal belgeleri dikkate almak durumunda kaldığından zaman kaybı giderek artmıştır. Zira her yasal değişiklik yeni bulguların saptanmasını zorunlu kılmıştır. Komisyonlararası birliktelik kurulmadığı nedeniyle, her komisyon kendince doğru olanı yapmış ve yöresel uygulama farklılıkları oluşmuştur.

1954-1962 yılları arasında orman kadastro komisyonlarının çalışmaları hemen yok denecek kadar azdır. Orman sınırlarının belirlenmesinde oluşan bu boşluk, orman köylerinde yaşayan halkın ormandan yer kazanma duygularını pompalamış, adeta yasal hale dönüştürmüştür. Ormanlık kuruluşu her ne kadar yasal önlemler almaya çalışmışsa da, başarılı olamamış ve yeni oluşan orman sınırlarını kabul eder hale gelmiştir. Orman sınırlarının kontrol altına alınamayışı karşısında yasal değişiklik gündeme gelmiş ve 6831 sayılı yasanın bazı maddelerinde değişiklik yapan 1744 sayılı yasa çıkarılmıştır.

4- 1973 Yılı ve 1744 Sayılı Yasa Evresi

1973 yılına kadar yapılan orman kadastrosu çalışmalarında çalışmaların yersel yöntemle yavaş gittiği ileri sürülerek, fotogrametrik yöntemin devreye sokulduğu izlenmektedir. Ancak fotogrametrik yöntemin uygulanmasında hız kazanmak amacıyla duyarlılıktan özveride, epeyce özveride bulunularak çalışmaların kalıcı kadastral niteliği daha da zayıflatılmıştır. Çünkü söz konusu çalışmalarda III. derece değerlendirme aletleri kullanılmış ve böylece sonuçlar, orman kadastrosu çalışanlarınca dahi kuşku ile karşılanmıştır. İlk uygulamalardan beri gelen yersel çalışmalar ve 1965 yılından sonra devreye sokulan fotogrametrik yöntemle 1973 yılına, yani 1744 sayılı yasanın çıkarılışına kadar yaklaşık 6 milyon hektar orman alanı sınırlandırılmıştır. 1973 yılına kadar orman alanlarının yaklaşık 3'te biri sınırlandırılmış olarak kabulü ancak kağıt üzerinde olasıdır. Zira arazideki orman sınırları ile, büroda haritalarda gösterilen orman sınırları arasındaki orman alanları aleyhine farklar her uygulamada karşımıza çıkmıştır. Bu konuda orman aleyhine olan gelişmeleri kabullenmekten başka çıkar yol kalmamıştır. Zira evvelce orman olarak belirlenen yerler artık büyük yerleşim yerleri haline gelmiştir. Orman alanları içinde yerleşim alanları ve kültür alanları birbiri ile bütünleşir hale gelmiş orman bütünlüğü bozulmuştur. Anayasada "orman alanları daraltılamaz" ve orman yasa-

larında da "... yerler üzerindeki örtü kaldırılmış olsa dahi toprağıyla birlikte orman sayılır" gibi kesin hükümler olmasına karşın, orman alanlarının daraltılması noktasına gelinmiştir.

6831 sayılı yasanın bazı maddelerini değiştiren 1744 sayılı yasanın getirdiği en önemli değişiklik "15.10.1961 gününden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerin orman sınırları dışına çıkarılması"dır. Böylece 1973 yılına kadar yapılan tüm orman kadastrosu çalışmaları tekrar elden geçirilecek ve yeni çalışmalarda da, yasanın tanımladığı nitelikteki yerler dikkate alınarak orman sınırları oluşturulacaktır. Yani orman sınırı hareketlilik kazanmış ve yeni orman sınırları oluşturulmaya başlanılmıştır. Orman kadastrosu bitmeden yenilenmeye başlamış ve oldukça geniş boyutlu sorunlarla karşılaşmaya başlanmıştır. Zira bir yerin 1961 yılından önce orman niteliğini kaybedip kaybetmediği farklı uygulamacılar tarafından, farklı değerlendirilmiştir. Orman kadastro çalışanları arasında "Orman Kadastro Komisyonları" ve söz konusu komisyonlara bağlı ekipler oluşturulmuş, ekiplerin yaptığı çalışmalara itirazları komisyonlar inceleyerek karara bağlamışlardır. Orman kadastro komisyonlarının bu son kararna ise yine komisyonların bağlı bulunduğu Orman Genel Müdürlüğü (OGM) de itiraz hakkına sahiptir. İtirazların incelenmesiyle komisyonca verilen son karar ise yine taraflarca (özel mülk sahibi iddiası veya orman idaresince orman alanı olma istemi) yasal yoldan itiraza açık tutulmaktadır. Bu noktada üzerinde düşünülmesi gereken nokta aynı genel müdürlüğün kendi yapısında bulunan bir komisyonun kararna, yine genel müdürlük adına itiraz edilmesidir. Orman Genel Müdürlüğünün alt birimleri orman işletme ve bölge şeffikleri itirazlarda zamana bağlı kaldıklarından, çözümü kadastro komisyonlarının orman aleyhine verdikleri her karar yargı organlarına götürmeyi çözüm kabul etmişlerdir. Böylece yargı organları orman kadastrosu davaları ile dolmuş ve taraf orman idaresi dava servisleri davalarını izleyemez hale gelmişlerdir.

Sonuç olarak 1744 sayılı yasanın uygulaması sonucu 114.040 hektar orman alanı orman sınırları dışına çıkarılarak yeni orman sınırları oluşturulmuştur. Ancak unutulması gereken nokta söz konusu yerlerin evvelce kadastrosu yapılmış yerlere ait olduğudur. Yasanın orman kadastrosunun daha önce yapılmadığı yerlerde de geçerliliği düşünülürse, orman kadastrosunun ilk kez ele alındığı 1937 yılına göre orman alanları aleyhine gelişmenin çok daha geniş boyutlarda olduğu kavranacaktır.

Orman kadastrosu çalışmalarının hızı, orman içi ve çevresinde yaşayan halkın gereksinmelerine özellikle toprak (kültür alanı ve yerleşim amaçlı) gereksinmesine yetiştirmemistir. Bunun doğal sonucu ve siyasal iktidarların yasal değişikliklere gidileceği doğrultusundaki tutumları, oluşturulan orman sınırlarının tahribine ve orman sınırları belirlenmemiş yörelerde de, sınırın hareketliliğini koruyarak daha içerilere kaymasını hazırlamıştır. Bütün bu gelişmelerin sonucu yeni yasa değişikliği gündeme gelmiş ve 23.9.1983 tarihinde 2896 sayılı yasa uygulamaya konulmuştur.

5- 1983 Yılı ve 2896 Sayılı Yasa Evresi

1983 yılına kadar sürdürülen orman kadastrosu çalışmaları sonucunda yaklaşık 8 milyon hektar orman alanının sınırları saptanmıştır. Burada yine vurgulamak gerekir ki

söz konusu değer kağıt üzerinde saptanan değerdir. Gerçekte orman sınırları hareketliliğini korumakta ve orman alanları aleyhine sürekli değişim içerisinde. Bunun önlenmesi düşüncesiyle 1983 yılında konu yine ele alınmış ve orman alanları dışına çıkarılacak yerlerin kapsamı genişletilerek özveri sınırları zorlanmıştır. Söz konusu yasanın getirdiği en önemli değişiklik ise "31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden..." tanımıyla, orman niteliğini kaybetme tarihini 1961 yılından 1982 yılına kaydırmasıdır.

Yasanın uygulamasıyla orman kadastro bir kez daha "sil baştan" niteliğini yaşamaya başlamıştır. Orman kadastro çalışanları yasal değişikliği tüm orman sınırlarında uygulamak durumunda kalmış olduğundan, bugüne kadar sınırlaması yapılmış veya yapılmamış her orman alanını yeniden ele almak durumunda kalmışlardır. 1744 sayılı yasanın uygulanmasında olduğu gibi farklı orman kadastro komisyonları farklı değerlendirmeler yaparak veya aynı kadastro komisyonu aynı nitelikteki yerler hakkında farklı kararlar vererek davaların artmasına zemin hazırlamışlardır. Burada orman kadastro komisyonlarını suçlamanın yanlış olacağını vurgulamak gerekir. Çünkü bir taşınmazın orman niteliğini 1982 yılından önce kaybedip kaybetmediğini saptama aşamasında objektif ölçülerin yanı sıra subjektif ölçüler de yer almaktadır. Bu nedenledir ki, olayı kavramaktan yoksun bazı vatandaşlar yargı yolunu tutarak dava açmışlardır. Çalışmalarını özveri içerisinde sürdüren orman kadastro uygulayıcısı sürekli hareket halinde olan ve hareketliliği yasalarla da kabul edilen orman sınırını saptamaya çalışmışsa da, toplumsal gereksinmelerin ve yasal değişikliklerin hızına bir türlü yetişememiştir. Yargı organları orman davaları ile dolup taşmıştır.

Orman sınırlarının kalıcılığının sağlanamadığı izlendikçe, siyasal iktidarlarca politik yatırım konusu olarak değerlendirilmek üzere yeni değişiklikler tekrar gündeme gelmiş ve 5.6.1986 tarih ve 3302 sayılı yasa devreye sokulmuştur.

6- 1986 Yılı ve 3302 Sayılı Yasa Evresi

Halen uygulanmasına devam edilen 3302 sayılı yasa orman kadastrolarına önemli ve orman alanlarının daraltılmasına yönelik çok önemli iki yenilik getirmiştir. Bunlardan biri orman kadastro komisyonlarının kuruluşu ile ilgili olanı, diğeri ise Anayasanın orman sınırlarında daraltma yapılamayacağı hükmüne rağmen, tarım alanlarına dönüştürülmesinde yarar görülen funda ve makiliklerle örtülü yerlerin orman sınırları dışına çıkarılmasıdır. Yasanın uygulamaya konuluşuyla 2896 sayılı yasanın 31.12.1981 tarihine kadar orman niteliğini kaybeden yerlere, -ki bu Anayasada da yer almaktadır- funda ve makilikler de eklenmiştir. Ayrıca orman kadastro komisyonlarındaki kuruluş değişikliği ile oylama sonucunun ormancı olmayan ve çoğunlukta bulunan diğer üyelerin oylarına terkedilmesi; hukukçu üyenin komisyonda görev almaması, sorunun boyutlarını daha da büyütülmektedir. Böylece ardı ardına çıkarılan yasalar orman kadastrolarında belirli bir noktaya ulaşmayı engellemiş ve ulaşıldığı sanılan her nokta sadece kağıt üzerinde değerlendirilebilir olmuştur.

Yukarıda sıralanan periyodik yasal değişikliklerin uygulaması sonucu 1 Haziran 1986 tarihine kadar 8.076.649 hektar orman alanının sınırlandırılması, kadastro bitirilmiş ve orman niteliğini yitirdiği nedeniyle 136.808 hektar alan orman alanları dışına çıkarılmıştır. (O.G.M. verileri, Tablo 1)

Ülkemiz ormanlarının alansal varlığı 20.199.296 hektar olarak verilmektedir (Türkiye Orman Envanteri, O.G.M. 1980). Verilen rakamlara göre orman alanlarının % 40'ının kadastrosu yapılmış durumdadır. Kadastral çalışmaları bitirilmemiş bir taşınmazın alanı konusunda kesin sayısal değer vermek olası değildir. Yukarıda verilen toplam alan ormancılık çalışmalarının bazını oluşturan amenajman haritalarından saptanmıştır. Diğer bir deyimle kadastral niteliği olmayan orman sınırlarına göre belirlenmiştir. Orman Genel Müdürlüğü her türlü teknik uygulamalarını söz konusu haritalar üzerinde sürdürmektedir. Bu noktada farklı iki orman sınırı ile karşılaşmaktadır. Biri kadastral nitelikteki orman sınırı, diğeri ise orman amenajmanı haritalarında gösterilen orman sınırları. Yasal değişikliklerin uygulaması sonucu orman amenajman haritalarında gösterilen orman sınırları değişmekte ve orman alanları aleyhine kadastral orman sınırı oluşturulmaktadır. Bu nedenle orman kadastrosu çalışmalarının henüz bitirilememiş olması, yukarıda verilen alansal varlığın kuşku ele karşılanması doğaldır.

Buraya kadar yapılan değerlendirmede sadece yasal değişikliklerin irdelendiği izlenmektedir. Bunun nedeni periyodik yasal değişikliklerin orman kadastrosunu çıkmaza iten en önemli nedeni oluşturduğu yargısıdır. Orman kadastrosu çalışmalarının % 80'ini yasal uygulamalar oluşturur; bu nedenle ve ölçme tekniği çağımızda sorun olmaktan çıkmıştır düşüncesiyle, ölçme tekniği açısından yaşanan güçlükler ele alınmamıştır.

SONUÇ

Orman kadastrasına yaklaşımın geçirdiği tarihsel evreler incelendiğinde periyodik yasal değişikliklerin uygulamayı bitmeden başlayan, ardı ardına yenilenen kadastral çalışmalara dönüştürdüğü izlenmektedir. Toplumsal gereksinmelerin, özellikle orman içi ve çevresinde yaşayan halkın kültür alanına, yerleşim yerine gereksinimi sürekli orman sınırlarından özveride bulunularak karşılanmıştır. Aslında ormancılık politikasının, siyasal iktidarların politik yatırımlarına açık oluşu bunu hazırlayan en önemli etkenlerden biridir. Orman içi ve çevresinde yaşayan halkın gereksinmelerine karşı tavırdan yana olmadığımızı, olunmaması gerektiğini vurgulamak isterken, sorunun çözümüne yanlış yaklaşımları dile getirmek isteriz. Ardı ardına yasal değişiklikler yapılacak ve orman kadastrosu çalışması sürekli orman içine kaydırılan orman sınırını saptamaya çalışacak, bunu başarmak tüm teknik güce rağmen olası değildir. Yasal değişikliklere son verildikten sonra teknik güç ve yöntem gündeme geldiğinde, çağımızın koşulları çözüm için bize çok yönlü olanaklar sunabildiğinden sorun hızla çözülecektir. Orman kadastrosu koşullarını özümsememiş kişiler, orman kadastrosunun kalıcı olmayışı hep yasal değişikliklerle açıklanmaya çalışıldı. Aslında orman kadastrosu yapılamadığı için yasal değişikliklere gidilmiştir, şeklinde düşünülebilir. Evet orman kadastrosu 1937 yılında, yani ilk kez esaslı bir şekilde ele alındığında hızla bitirilmiş olsaydı, bu noktaya ulaşılmaz ve sorun da zamanında çözümlenmiş olurdu. Ancak uygulamanın başlatıldığı yıllardaki koşullar dikkate alındığında gerek uzman personel ve gerek teknolojik güç yetmezliği altında yapılabilecek olanların, ormancı teknik elemanlarca özveriyle yerine getirildiği izlenir. Ormancı teknik elemanların bu konudaki duyarlılığının azalması yasal değişikliklerle birlikte başlamıştır.

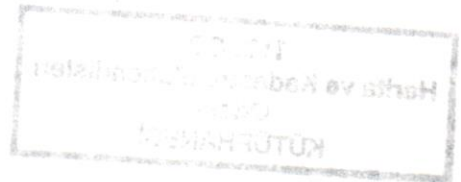
Bugün yapılması gereken ise sosyo-ekonomik yapıya yönelik özveriye açık, politik yatırımları kapalı düzenlemelerin yapılarak, öncelikle orman alanlarının daraltılmasının

durdurulmasıdır. Kalıcı ortam yaratıldıktan sonra, genel kadastro çalışmaları ile bütünleştirilmiş orman kadastro çalışmalarının hızlandırılmasıdır. Kaldı ki bugün ülkemizin ana amacı kadastral çalışmalar yapmak olan kuruluşlarımızın desteği ve çalışmalarından sadece bir bölümü kadastro olan ormancılık kuruluşumuzun gücü bu sorunu kısa zamanda çözecektir.

Kadastro çalışmalarının, ülkemiz koşullarında ulaştığı yeni ürünlerden biri olan ortofoto-haritalar, orman kadastrası çalışmalarında uygulamaya konulmaya başlanmıştır. Kalıcı orman sınırlarının saptanmasında kaçınılmaz altlık olarak kabul ettiğimiz ortofoto-haritaların uygulamaya sokulması, teknik açıdan sevindiricidir. Ancak sayısal orman haritalarının üretilerek, tüm bilgilerin bir bilgi bankasında depolanmasının ormancılık kuruluşunca ele alınmayışını bir eksiklik olarak görmekteyiz.

KAYNAKÇA

- AKYAMAÇ, H., 1943. Orman Sınırlama İşlerimiz, Orman ve Av Dergisi, Sayı 2, s. 44 - 52.
- AYANOĞLU, S., 1987. 3116 Sayılı Orman Kanunu ve Sonrası; Türkiye Ormancılar Derneği Sempozyumu, 7 Şubat 1987
- BUYÜKKOÇ, H., 1976. Türkiye Genel Kadastro Çalışmaları ve Orman Kadastrası ile Genel Kadastro Arasındaki İlişkiler; Orman Müh. II. Teknik Kongresi'ne sunulan tebliğ, s. 11.
- ERDİN, K., 1978. Türkiye'de Uygulanmakta Olan Fotogrametrik Yoldan Orman Kadastrasında Alet ve Malzemenin Etkisiyle Hasıl Olan Hatalar Üzerine Araştırmalar, s. 192.
- ERDİN, K., 1957. Ölçmeler Bakımından Türkiye'de Orman Tahdit Problemi, İstanbul, s. 74.
- ERDİN, K., 1973. Orman Tahdit Ölçmelerinde Uygulanacak Metodun Tespiti Hakkında Rapor, s. 23
- KIZILAY, E., 1983. Yeni Orman Kanunu, s. 200.
- ORMAN: G.M., 1980. Türkiye Orman Envanteri.
- ORMAN, G.M., Türkiye Orman Kadastrası Planlaması, 1976 - 1982.
- ÖZEN, H., 1971. Kadastro Bilgisi, K.T.Ü. Jeodezi Bölümü.
- TAVŞANOĞLU, F., 1976. Türkiye'de Devlet Ormanlarının Sınırlanması ve Kadastrası Nasıl Yapılabilir? Orman Müh. VI. Teknik Kongresine sunulan tebliğ, s. 8.
- TOKMANOĞLU, T., 1976. Türkiye'de Orman Tahdit ve Kadastro Çalışmalarının Genel Durumu ve Sorunları, Orman Müh. VI. Teknik Kongresine sunulan tebliğ, s. 8.

1937-1986 Yılları Arasında Türkiye'de Orman Kadastro Çalışmaları

Orman Yasaları	Yıllar	VERSEL METOD		FOTOGRAMETRİK METOD		Toplam (Hektar)
		Tahdit Olunan Saha (Hektar)	Komisyon Sayısı	Tahdit Olunan Saha (Hektar)	Komisyon Sayısı	
3116 Öncesi		X				
3116	2937	X				3921955
6831	1955	X				2569449
	1956	X				
	1965			X		
	1975	X				
1744	1974	X			X	1101059
	1982					
2896	1983	X			X	484186
	1985					
3302	1986	X				
GENEL TOPLAM						8076649

Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Saha

1744 SK göre	114040 Ha.
2896 SK	22768 Ha.
Toplam	136808

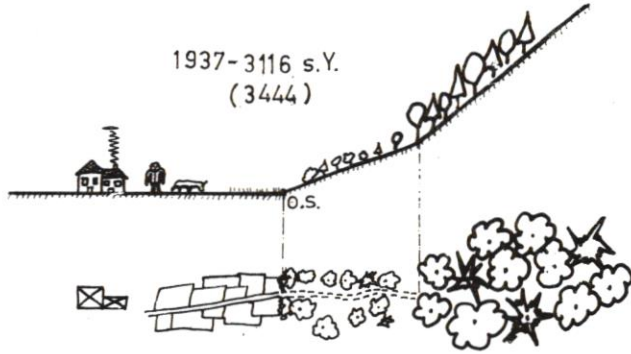
1 Haziran 1986 tarihli O.G.M. kayıtlarına göre düzenlenmiştir.

1) ←-----1937-Öncesi -----→

2)
10 000 köy
(5km)

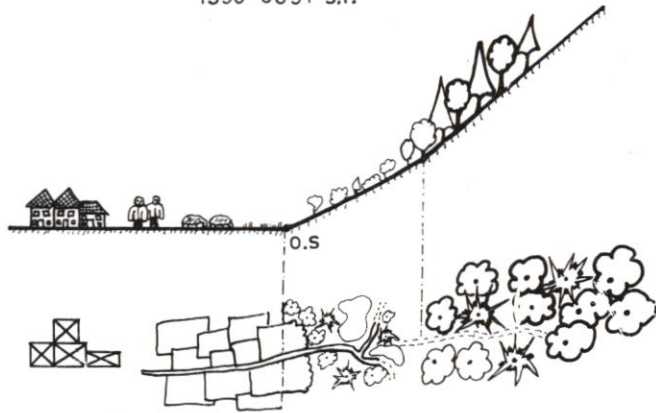
1937-3116 s.Y.
(3444)

3) ←-----1945- 4785 s.Y. -----→

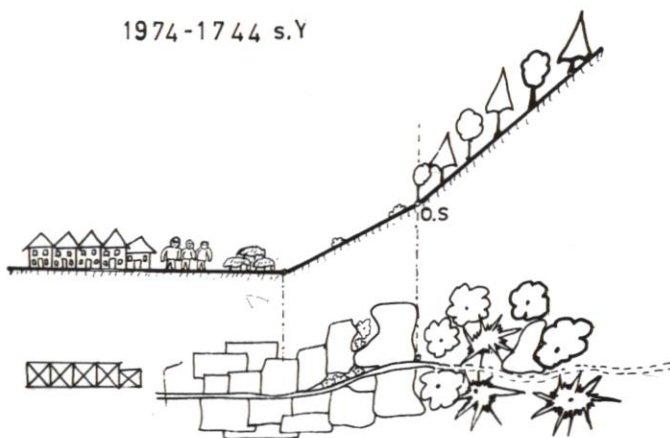
4)

1956-6831 s.Y.

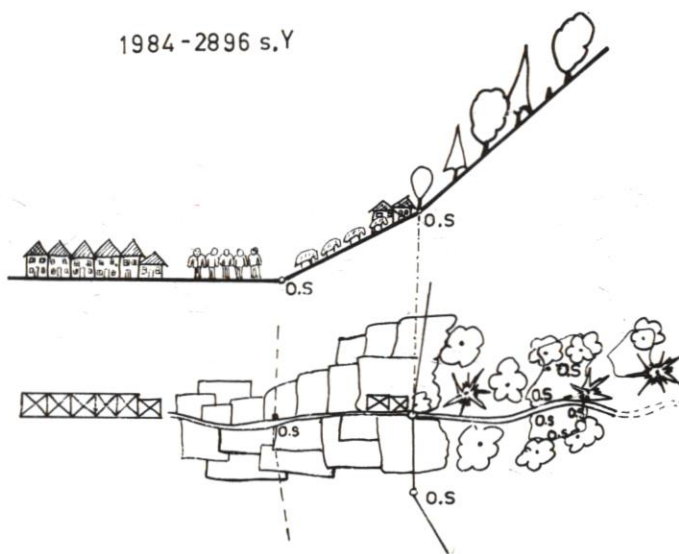
5)

1974-1744 s.Y

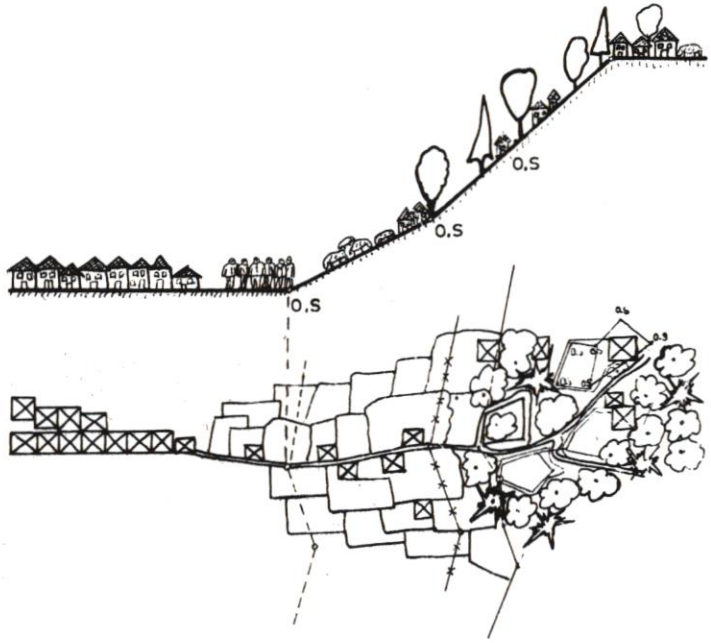
6)

1984-2896 s.Y

7)

1986- 3302 s.Y

8) Yeni Gelişmeler.